

VÁRPALOTA VÁROS ÖNKORMÁNYZATI
Képviselő-testülete
8100 Várpalota, Gárdonyi G. u. 39. Pf.: 76.
Tel.: (88) 4272-444 Fax: (88) 471-506

Szám:

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült: Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete 2000. december 14-én (csütörtökön) 8,30 órai kezdettel a Polgármesteri Hivatal I. emeleti tanácstermében megtartott üléséről

Jelen vannak: Leszkovszki Tibor polgármester
Törzsök Károly alpolgármester
Bátor Antal alpolgármester
Dr. Fekete Antal János jegyző
Péter Istvánné aljegyző

Dr. Baricza Sarolta
Csövári János
Dr. Dancsó Mária Éva 10,35 órától
Domokos István
Fakász Tamás 14,00 órától
Fazekas István
Jámbor Attila
Katona Csaba 10,00 órától
Lassu Tamás
Sajtos János
Surányi Pál
Dr. Szabó Gyula
Dr. Szőke László
Vámosi Tibor
Völgyi Árpád

Tuza Pálné, Somogyi J. Lászlóné, Fürjes Lászlóné, Tavasziné Engi Marianna irodavezetők, Bérczes Beáta előadó, Bognár Ferencné, Ilyés Edina, Egyed Anikó, Vigh Rita jegyzőkönyvvezetők

Leszkovszki Tibor:

Tisztelettel köszöntök mindenkit mai ülésünkön. Megállapítom, hogy 16 fő jelen van. Mielőtt ülésünket hivatalosan megnyitnám, szót kért Gyapay Zoltán országgyűlési képviselő úr. Megadom a szót.

Gyapay Zoltán:

Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Képviselő-testület!

Napirend előtti hozzászólásomat a japán hitel, illetve annak törlesztésének kérdéskörében kértem. Van egy jó hírem, és egy rossz hírem.

A rossz hír: este, éjszakába nyúlóan az Országgyűlés elfogadta a 2001-2002. évi költségvetéshez benyújtott módosító javaslatokat, sajnos a japán hitelt érintően elfogadott módosító javaslat nincs. A 2001-es költségvetési évben Várpalota és térsége környezetvédelmi rehabilitációs program kommunális alprogramjának 169 millió forintja, a 2002-es évben pedig 339 millió forintja mint bevétel szerepel.

A jó hír: Bár úgy tűnik, hogy lobbytevékenységünk ebből a szempontból kudarcot vallott, de valamilyen szempontból annyi eredményt lehetett elérni, hogy a Pénzügyminisztérium tegnap délutánra elkészített, és aláírva postázott egy olyan ajánlatot, amely a törlesztés átütemezését jelenti. Eredetileg a szerződés szerint minden településnek a hitelállományát 2001-2019. között 37 db egyenlő mértékű fél éves törlesztőrészletben kell törlesztenie. A Pénzügyminisztérium két javaslatot tud tenni. A Pénzügyminisztérium elvégzett egy jelenérték-számítást, az eredeti szerződés szerinti 37 egyenlő fél éves törlesztőrészlettel, hogy 2001-es áron ez milyen nagyságrendű bevételt jelentene. Ez az összes hitelállománynak körülbelül 50 %-át teszi ki. A számításokat nem ismerem. Az ajánlatok a következők: vagy egy összegben a jövő évben ezt a valamivel több, mint 50 %-ot kifizetik az önkormányzatok, és a továbbiakban a szerződést fel lehet bontani. Erre reális esélye talán egyedül Pétfürdőnek van, a leválás után őket illeti a Nitrogénművek Rt. iparüzési adója, és hallottam, hogy a Petrodyne-ért kapott pénz legalább lakosságárányos részére igényt tartanak.

A másik változat, amit a Pénzügyminisztérium felajánl, hogy ezt a jelenérték-számítást alapul véve egy olyan könnyítést tud javasolni az önkormányzatok felé, hogy ugyanezt a reálértéket a futamidő alatt, 2001-2019. között ki kell fizetnünk, azzal a könnyítéssel, hogy most az elején arra várunk, hogy esetleg ipar telepszik le ezekre az infrastrukturális beruházásokra, és ez az ipar néhány év múlva felfut, és az iparüzési adója lehetővé teszi, hogy a későbbiekben jobban tudjuk a törlesztést fizetni, ezért 2010-ig csökkentett fizetést javasolnak, de 2010. után az eredeti törlesztőrészletekhez magasabbat. Csak irányszámokat tudok mondani, az első törlesztőrészletünk jövő év második felében egy fél éves részlet, ez 56,2 %-a az eredeti szerződésnek megfelelő összegnek, a futamidő végén viszont körülbelül 192 %-a. Ezt az ajánlatot tegnap írták alá a Pénzügyminisztériumban, én délután kértem az Ösküt illető részt, és kérésemre a Várpalotát illető ajánlatot is átadták részemre, egy átvételi elismervényen bizonyítanom kell, hogy át is adtam. Tegnap este hazafelé jövet 18,15 óra tájban Bátor Antalnak, a japán hitel törlesztési kérdésével megbízott alpolgármester úrnak átadtam.

Miért kértem napirend előtt szót?

Friss információkról van szó. Szerettem volna minél hamarabb tájékoztatni az érdekelteket. Erre a képviselő-testületi ülés a legalkalmasabb fórum. A Pénzügyminisztérium ajánlatán komolyan el kell gondolkodni, meg kell fontolni, hosszas számításokkal meg kell alapozni, hogy melyik változat a kedvezőbb az önkormányzat részére. A japán hitel törlesztésével a mai naptól komolyan kell számolni. Meg kell nézni minden önkormányzatnak, hogy saját költségvetésében - akár a futamidő egy részében, akár a futamidő teljes egészében - van-e saját költségvetési bevétele, amiből finanszírozza a tartozást, a törlesztőrészlet **valamelyik változatát. Ha nincs valamelyik önkormányzatnak erre lehetősége, és** akár részben, akár teljes egészében a fogyasztókra át kell hárítani a törlesztésnek a terheit, azt meg kell vizsgálni, és napirendre tűzni. Ha jól tudom, hogy akkor a Képviselő-testület mai napirendi javaslatában szerepelnek olyan témakörök, amelyek érinthetik ezt a kérdést. A japán hitelből megvalósultak ivóvíz-beruházások, szennyvízcsatorna-beruházások és földgázzal kapcsolatos beruházások. A hitelállomány minden önkormányzatnál ki van számolva, hogy mennyi terheli akár az ivóvízprogramot, akár a szennyvízprogramot, akár a földgázzal kapcsolatos programot. Minden önkormányzatnak ezeknek az ismeretében kell megnéznie azt, hogy miből tudja törleszteni az ivóvízhálózattal kapcsolatos beruházásnak a törlesztőrészleteit, a szennyvízhálózat beruházásával, illetve a földgázberuházással kapcsolatos törlesztőrészleteit. Nyilván, ha arra a megállapításra kell jutnia valamelyik önkormányzatnak, hogy a szolgáltatást igénybevevőkre rá kell terhelni vagy az egészet, vagy egy részét, azt pontosan ki kell számolni, megalapozott számítások, és egyéb költségvetési lehetőségek figyelembe vételével, kemény politikai és gazdasági döntést kell hozni az önkormányzatnak.

Az én javaslatom az lehet, hogy ezeket a beruházásokat érintő kérdéseket ne vegyék fel napirendre. Tudom, hogy a 2000-ben utolsónak tervezett ülésen vagyok, de azt kell javasolnom Önöknek, hogy ezeket a témákat ne vegyék fel napirendre, és a már említett pénzügyminisztériumi változatokat is megvizsgálva együttesen egy rendkívüli képviselő-testületi ülésen szíveskedjenek ezzel foglalkozni, de még az idei évben. Ha netán át kell hárítani a fogyasztókra a hiteltörlesztés egy részét, akkor fontos lenne a jövő évi díjakat meghatározó rendeleteikben ezt már figyelembe venni, vagy nem venni - ez már az Önök döntése lesz.

Még pár dolgot a történésekről még hadd meséljek Önöknek, ha nem élek vissza a türelmükkel. Hol az ezzel a feladattal megbízott alpolgármester úrral közösen, hol külön-külön igyekeztünk eljárni Várpalota, illetve a térség valamennyi önkormányzata érdekeit illetően. Néha biztatást kaptunk, ami legtöbbször csak abból állt, hogy "megpróbáljuk, megnézem mit tehetek, ha tudunk, segítünk". Ennél több biztatást nem hiszem, hogy akár az alpolgármester úr is kapott volna valaha. Miután a kormánytagok közül, és - be kell vallanom -, a politikai pártok vezetői közül is jó párral való beszélgetést, egyeztetés után azt a megállapítást kellett levonnom, hogy egyetlen egy ember van, aki támogatja, hogy a japán hitelt illetően valamilyen támogatásban részesüljenek az önkormányzatok. Ő dr. Ligetvári Ferenc, akkori környezetvédelmi miniszter úr volt. Én több embertől nem hallottam, és nem kaptam ígéretet a térséget illető támogatás lehetőségéről. A miniszter úr akkor megfogalmazott egy levelet a miniszterelnök úrnak, amelyben azt javasolja, hogy 2010-ig az önkormányzatoknak ne kelljen fizetniük, mert ha nincs forráskivonás, akkor be

lehet fejezni az ipari parkokat, ipari övezeteket, jó menedzseléssel lehet számítani arra, hogy ezekben vállalatok, vállalkozások, üzemek telepednek le, és az iparüzési adóval 2010-re felfutva a futamidő második felébe nem elengedve, hanem a második felébe tömörítve valamennyi adósságállományt 9 év alatt 2010-2019. között az önkormányzatok várhatóan tudják finanszírozni.

Sajnos a miniszter úr mire ezt az elhatározását meghozta, és levél formájában aláírva, pecsételve továbbküldte, a miniszterelnök címzést kihúzta, és a pénzügyminiszter úrnak küldte el végül is ezt a levelet. A pénzügyminiszter úr **sajnos nem tudta figyelembe venni a környezetvédelmi miniszter javaslatát, ezt a két változatot tudja javasolni, ami itt fog szerepelni majd az Önök asztalán.**

Visszatérve oda, hogy úgy tűnt, hogy a Kormányból senki nem támogatja, kormány előterjesztést senki nem készít. Mi nem adhatunk a Kormány elé kormány-előterjesztést, ezt valamelyik kormánytagnak kell megpróbálni, hogy egyáltalán a Kormány elé kerülhessen. Előzetes egyeztetéseken minden minisztériumban keresztül kell futnia. Ilyen nem történt, sajnos még Ligetvári miniszter úrnak a pozitív hozzáállásával sem. Maradt nekem az a lehetőség, hogy mint országgyűlési képviselő a 2001-2002-es költségvetés tervezése során megpróbálok olyan módosító indítványokat benyújtani, ami legalább erre a két évre érintően kedvezményeket jelent a térségnek. Az egész térség hitelállománya szerepel a költségvetésben, én az egész térséget érintően tudtam benyújtani módosító javaslatokat, ami valamennyi önkormányzatnak könnyítés jelentene.

Az országos költségvetés elfogadásánál két kört lehet futni. Az elsőben bárki bárholnan átcsoportosításra tehet javaslatot. Megmondja, hogy mihez kér pénzt, mennyit kér, de meg kell mondani, hogy honnan kéri. Teljes átcsoportosításra javaslatot lehet tenni. Én ezt a lehetőséget kihasználva módosító javaslatot nyújtottam be, hogy az 2001-2002-es költségvetési évben az állam ne számoljon az *OICF* hitelből bevételekkel. Ez három féléves törlesztőrészletet jelent. A Kormány a javaslatomat - várható volt -, nem támogatta. A bizottságok közül még a Környezetvédelmi Bizottságban - amelynek tagja vagyok, és egy várpalotai, illetve inotai kihelyezett ülésen a bizottság tájékozódhatott a japán hitellel kapcsolatos beruházásokról, eredményekről, és egyben fizetési nehézségekről -, még ebben a bizottságban sem sikerült elfogadtatnom a módosító javaslatomat, de legalább azt elértem, hogy 1/3-nál többen támogatták a bizottság tagjai közül. A többi bizottságban 1/3 sem támogatta ezt a módosító javaslatot. A Környezetvédelmi Bizottságnak a több mint 1/3-a jelentette azt, hogy a törvényjavaslatot a Parlament elé lehet terjeszteni, ha betérjesztője komolyan gondolja. Ha minden bizottságnak 1/3-nál kevesebb támogató szavazata érkezik, akkor az Országgyűlés elé nem is kerülhetett volna. Ezek után úgy döntöttem, hogy visszavonom a módosító javaslatomat. Még egy kört megpróbáltam futni, hogy megpróbáljam azt elfogadtatni - ravaszul fogalmaztam meg a javaslat indoklását, amibe bele lehetett volna magyarázni, hogy nem az első három törlesztőrészlet eltörlését javaslom, hanem csupán átütemezését valamikor későbbi időkre, de azt nem jelöltem meg, hogy mikorra. Jó ötlet volt, de sajnos nem mentem vele semmire, nem fogadta el senki ezt a verziót. Vissza kellett vonnom a módosító javaslatomat, mert várható volt, hogy az Országgyűlés sem fogadja el. Innentől kezdve is még van lehetőség arra, hogy esetleg a törlesztőrészlet esedékességéig a Kormány foglalkozik vele és engedményeket ad, mert ezt megteheti saját hatáskörében, de ha a Parlament egyszer azt mondja a kérelmünkre, hogy nem, akkor a Kormány helyébe én azt mondanám, hogy "a

Parlament is azt mondta, hogy nem, miért adjak én mint Kormány engedményeket." Ezt a helyzetet elkerülendő visszavontam a módosító javaslatot.

A második módosítási körben már a fejezetek főszámai megvannak, tehát csak fejezeten belüli átcsoportosítást lehet javasolni. Ebben a körben az előzetes tapasztalatok alapján egy olyan kísérletet tettem módosító javaslatommal, már egyértelműen indokolva azt kértem, hogy az első és a második féléves törlesztőrészletet kértem átütemezni 2019-hez. A 2002-es második félévit bent hagytam volna a költségvetésben. Ezt szintén nem támogatta a Kormány, és szintén nem támogatták a bizottságok. A Környezetvédelmi Bizottságot ugyan meg tudtam nyerni, elfogadta, de a többiben megint nem kapott 1/3 támogatást sem. Úgy döntöttem, hogy - szintén a Kormány későbbi lehetőségeire alapozva, hogy nehogy egy parlamenti nemmel kelljen rossz pozícióból egy ilyen tárgyalásba bocsátkozni -, visszavontam ezt a módosító javaslatot. Hogy melyikkel cselekedtem jót, vagy rosszat, azt mindenki saját belátására bízom, én a lelkiismeretem szerint döntöttem, amikor benyújtottam és amikor visszavontam, akkor is.

Úgy gondolom, hogy az önkormányzatoknak komolyan kell venni, a költségvetésükben és a rendeleteikben figyelembe kell venniük a törlesztőrészleteket. Megpróbálhatjuk még 2001. elején valamelyik kormánytagot meggyőzni, hogy egy kormány-előterjesztést készítsen, amelyben az eddig leírtakhoz képest kedvezőbb ajánlatokat lehet esetleg szerezni.

Nem szívesen teszem, de még egy kérdéskörrel beszélnem kell. Mik voltak azok a falak és érvek, amelyekbe ütköztünk a tárgyalások során. Szinte az első kérdése mindenkinek az volt, hogy: "Nem most kapott Várpalota 400 millió forintot egy állammal való peres út végén? Olvasták az újságban." Azt kellett mondanom, hogy de igen. Mindenki tudja, hogy miről van szó. Erre azt mondták, hogy akkor Várpalota tud fizetni. Elnézést, hogy Várpalotával személyeskedek, én azokat az érveket kell, hogy átadjam önöknek, amikkel én találkoztam.

Következő probléma: Leszkovszki Tibor polgármester úr és néhány párt várpalotai elnöke levelet intézett a pártok, frakciók vezetőihez, és - én a kérdésekből úgy éreztem -, talán minden országgyűlési képviselőhöz. Nekik is a perben megnyert pénz volt az első kérdésük, a következő viszont az volt, hogy hol az a javaslat, ami mellé ők esetleg hozzá tehetik a pozitív véleményüket. Ebben a levélben sajnos csak le volt írva, hogy nekünk problémáink vannak, és nem volt megjelölve az, hogy mikor, ki által, hova benyújtott módosító javaslat, indítvány az, ami mellé ők lehetnek bármilyen formában az álláspontjukat. Értetlenül néztek rám, hogy mit kezdjenek ők most ezzel. Nekik elmagyaráztam, hogy felteszem, hogy majd amikor a költségvetés napirendre kerül, ahhoz kell majd módosító javaslatot benyújtanom, majd ahhoz kérjük. Ezt nagy nehezen megértették.

Következő probléma: Akik szintén olvasták ezt a levelet, melyben Polgármester úr arra hivatkozik, hogy közben Várpalotáról Pétfürdő levált, magas iparüzési adóvonzatot vitt el a várostól, emiatt egy olyan vismajor helyzetbe került a város, amivel nem lehetett számolni. Ezzel kapcsolatban az volt a kérdésük, hogy a levél írója, a Polgármester úr és az Önkormányzat mit tett azért, hogy ne történjen meg ez a helyzet. A várpalotai önkormányzat amíg együtt dolgozott Pétfürdővel, elegendő költségvetési forrást biztosított-e számukra, békés tárgyalások alapján igyekezett-e olyan mértékű költségvetési részt biztosítani nekik, amely esetleg megalapozhatta volna, hogy ne nyújtsák be a leválási szándékukat? Ha már

benyújtották, akkor a Polgármester úr megtett-e mindent azért, hogy valahogy megakadályozza Pétfürdő leválást? Fordult-e a köztársasági elnökhöz?

Ahova ki akarok lyukadni - ezért kezdtem azzal, hogy nem szívesen teszem -, minden ellenérvnél Leszkovszki Tibor polgármester úr neve jött elő. A legelsőként említett "Petrodyne-os" 400 millió forintot érzem a legnagyobb érvnek, ami miatt a módosító javaslataimat nem támogatta senki. Várpalotáról mindenki úgy gondolja, hogy tud fizetni. Miért viszek én eléjük olyan módosító javaslatot, amelyben Várpalotának is kedvezményeket javaslok, miközben **Várpalota tud fizetni, Pétfürdőről pedig ne is beszéljünk!** Ilyen javaslatokat csak térségi szinten tudok bevinni, hiszen térségi szinten kezelte maga a költségvetés is. Ez volt a legfontosabb érv, ami miatt nem fogadta el senki. A történéseket nem ismerem pontosan, nekem az emlékeimben valahogy úgy él, hogy bizonyos határideig, amíg ezt a "Petrodyne-os" kérdéskört békésen el lehetett volna rendezni, addig ez nem történt meg. Ezt a pénzt lehet, hogy már régen el kellett volna költeni, lehet, hogy épp a már említett ipari parkokat már régen be kellett volna belőle fejezni. Lehet, hogy már működő üzemek fizetnének iparüzési adót az ipari parkokból. Viszont most állunk az előtt a helyzet előtt, hogy most van itt a 400 millió forint, senki nem támogatja a japán hitel törlesztésénél kezdeményező javaslatainkat.

Nekem a tegnap este után, álmatlan éjszaka után, hosszas megfontolás után azt kell érzékelnem - ha tévedek, akkor tévedek -, magamban azt szűrtem le, hogy minden érv Leszkovszki Tibor nevéhez vezetett, minden érdemei elismerése mellett voltak olyan hibák, amelyek oda vezettek, hogy most olyan politikai hangulat és gazdasági helyzet van, amelyben japán hitelt térségi szinten csökkentő javaslatot nem lehet elfogadtatni, nem lehet 2001. első felében sem a Kormánnyal elfogadtatni. Mindezeket figyelembe véve - most mondom ki, amivel kezdtem, nem szívesen mondom - Leszkovszki Tibor úr helyében felajánlanám polgármesteri tisztségemről való lemondásomat. Ezzel remélhetőleg egy olyan alkupozícióba lehet kerülni a 2001-es év folyamán a Kormánnyal való tárgyalások során, amely talán elmozdítja a holtpontról a merev álláspontot. Garanciát erre természetesen nem lehet adni. A 400 millió forint akkor is itt lesz, vagy valamekkora része, ha Pétfürdővel megtörténik a megállapodás egy részéről. A helyzet valamelyest módosul, valamelyest nem módosul - én ezt nem dönthetem el. Én el tudtam mondani néhány dolgot, ami történt, és amit érzékeltem. Talán Bátor alpolgármester úr is érzékelt még egy bemerevítést egy bizonyos időpontban a tárgyaló partnerek részéről. Ez a pont az volt, amikor Pál Béla veszprémi országgyűlési képviselő kérdést intézett a pénzügyminiszterhez. A pénzügyminiszter a japán hitel tárgyalásai során a kezdetek óta - bárki volt kormányon, bárki volt a pénzügyminiszter - mindig ellenzett mindent. A Pénzügyminisztérium az a szakminisztérium, aki abban érdekelt, hogy pénz ne menjen ki, pénz, ha lehet, akkor inkább csak jöjjön be. Természetesen azért vannak egyéb megfontolások is, ha jó kihelyezéssel várható, hogy jó visszafizetések jönnek, akkor azt megfontolják a pénzügyminiszterek, de ha egyértelműen csökkentésről van szó, akkor a pénzügyminiszter az, akitől utoljára várhatunk bármilyen kedvező lépést. Ezt a kérdést, ha valakinek fel is kellett volna tennie, és valakihez címeznie kellett, akkor nem a pénzügyminiszterhez kellett volna címezni. Ahogy várható volt, a pénzügyminiszter egy olyan választ adott az érvek és ellenérvek hosszas felsorolása után, hogy a törlesztés elengedése nem indokolt. Megkaptam ezt a politikai államtitkártól. Az utolsó

előtti bekezdésben még annyi szerepelt, hogy azoknál az önkormányzatoknál, amelyek a japán hitel törlesztésének nehézségei miatt csődbe, vagy csődhelyzetbe kerülnek 2001. őszén, azoknál a Pénzügyminisztérium megvizsgálja, hogy valamilyen lehetőséget tud-e biztosítani, hogy elkerüljék ezek az önkormányzatok a csődöt. Sajnos hiába hoztam el tegnap a Pénzügyminisztériumból ezt a levelet. Az ebben szereplő csökkentett összeggel is - az ösküi van előttem, hiszen ezt kaptam meg, mint polgármester - ránézésre Öskü, Ősi, Tés és feltételezem, hogy Berhida nagyközség is, ha valamit nem talál ki, 2001. őszén bejelentheti a csődeljárást önmaga ellen. Négy önkormányzat kerül lehetetlen helyzetbe a hatból, a miatt, hogy térségi szinten ezt nem lehetett kezelni.

Bevallom őszintén, hogy a pénzügyminiszteri válasz alapján, miszerint megvizsgálja a minisztérium, hogy a csődhelyzetet hogy lehet ezeknél az önkormányzatoknál elkerülni, én nem igazán látok olyan jogi lehetőséget, amelynek alapján pénzeket, vagy valamilyen kedvezményeket lehetne adni, csak ennek a négy önkormányzatnak. Van egy jogi lehetőség arra, hogy a csődhelyzetbe került önkormányzatok ebből a helyzetből kimásszanak, és ez maga a csődeljárás. A csődeljárás folyamán csődbiztos, kormánybiztos megvizsgál minden lehetőséget egy-egy önkormányzatnál, hogy hogy lehet további forrásokat keresni, hogy lehet a kiadásokat csökkenteni, természetesen törvényeket nem sértve. Ha talál ilyen tartalékokat, amelyből a hitel egy része törleszthető, akkor azt oda be kell fizetni. Ha nem talál ilyen tartalékokat, vagy csak egy részt, akkor jöhet a szanálási eljárás. Én nem látom most pillanatnyilag más jogi lehetőségét annak, hogy ennek a négy önkormányzatnak a csődjét elkerüljük. Még egy lehetősége van ennek a négy önkormányzatnak. Megvizsgálják esetleg azt a lehetőséget, hogy a jövő évi ár- és díjmegállapító rendeleteikben, illetve azok előkészítésénél megvizsgálják, hogy a fogyasztókra még mennyit háríthatnak.

Öskü esetében borzasztó nehéz helyzetről tudok beszámolni. Már most olyan magas a víz- és csatornadíj, amely további emelési lehetősége nem tudom, hogy rejt-e magában. Nálunk egy hét múlva lesz az a testületi ülés, amikor ezekre sort kell keríteni.

Viszont most Várpalota testületi ülésén vagyunk. Én kiöntöttem Önök előtt a szívem minden gondját, baját, bánatát. A szót nagyon köszönöm, innentől kezdve a várpalotai Képviselő-testület belátására kell bíznom, hogy mit csinál: levesz-e valamit a napirendről, fenntart-e mindent, visszatér-e idén erre a kérdésre, vagy csak jövőre. Ezek a levelek "30 napon belül értesíteni szíveskedjék"-kel végződnek. Nem muszáj elkapkodni, nem muszáj idén dönteni. Aki úgy gondolja, jövő év január első felében megtarthatja ezt a tárgyalást, ez a képviselő-testületi ülést. Ha ma megtörténnek azok a rendelet-módosítások, amelyekben árakat és díjakat határoz meg a Képviselő-testület, és netán ennek a kérdésnek a megvizsgálásakor mégis az látszik, hogy egy részét rá kell terhelni a fogyasztókra, akkor januárban ismét előhossa ezeket a rendeleteket, megvizsgálja, módosítja, vagy nem módosítja. Minden önkormányzatnak a saját feladata, hogy ezt eldöntse.

Nagyon szépen köszönöm a türelmüket!

L e s z k o v s z k i Tibor:

Köszönöm.

Személyemet érinti, amit Gyapay úr elmondott. Nemes felhívására egyszerű a válaszom: nem. Továbbiakban szeretném elmondani, hogy nem tudom, hogy egy